

Овчарче выка огторѣ :
Како лъо, како Драгано !
Стой не дѣй пи тѣ-съ водж !
Та-съ водаем ж тна Галатска !
Сношты минахж, минахж,
До седемдесать юнацы,
Седемъ ранены носѣхж
Люты имъ раны тѣкъ мыхж,

Единъ си дрѣгимъ дѣмахж :
Нѣма-ли нѣкой отъ нѣгдѣ,
Раны тѣ да ни изцѣри ?
За башта штѣмъ го хваниме,
За башта за покаштима,
За майкж за помайчинж !
• • • • •

РАЗІСНЕНИЕ.

Тыя пѣсни ся пѣнѣть и до днѣсь по Бѣлгаријѣ отъ народѣ, и, какъ то гы види всѣкъ, въ тѣхъ нѣма никакво си творичъско вѣображеніе, ни то банснословно укращеніе, какъ то въ другы, дѣ ся вѣзпѣважь извѣнѣственны слушки и сѣбытия, творимы отъ высши и невидимы сѫщества и проч.; нѣ сказва ся чисто едно повѣствуvalно жалостно сѣбытие: смиртъ тѣ на нѣкои си женѣ или дѣвицѣ на имя *Драганка*, причиненж минутно отъ пианье то на водж отъ едно кладенче. Тїа водж (спорядъ описаніе то се пакъ въ таїж пѣсень) была *галатска*, *мрѣтвешка*, чи *Галати* минжли отъ тамо при него кладенче носили *мрѣтво Галатче*, лоты му раны мыли въ него кладенче, и леняны кирпы прали, разумѣва ся чи тѣхъ кирпы съ кои то сѫ были вързани рани тѣ му. Кладенче то было срѣдъ едно лозье, а въ лозье то имало по него врѣмя и гроздье, отъ кое то Драганка е ъла, какъ то ся разумѣва, послѣ ожаднѣла и отишла да пие водж отъ него кладенче. Тамъ близо имало нѣкое си овчарче и то разказало сичко това Драганки, за *Галаты тѣ*, и ѿкнѧло дс не пие отъ това кладенче, чи была *мрѣтвешка* (смиртно-сна), *галатска* вода та му. Драганка не послушала овчарче то, нѣ срѣбнѣла само, не *глытнѣла*, и тутакъ-си ѿ заболѣла люто глава, втрѣсло ѿ грозна трѣска, и едвамъ извикала та усѣдила сама себѣ непослушство то си и ся отдѣлила отъ душж тѣ си, т. е. издахнѣла, умрѣла !

Въ вторж тѣ же пѣсень видиме юште по-лавны разіасненяя врху това повѣствуvalно жалостно сѣбытие: Драганка ако и да е обиходила сичко то лозье, дѣ имало *росно гроздье*, нѣ само едно зрынце *зобнѣла* [хапнѣла] т. е. тука съ другы рѣчи иска да кажи: чи Драганка не ся ѿ наѣла млого гроздье и послѣ да ся напие студенж водж, отъ кое дѣйствитъльно е могло да ѿ втрѣсе и да ѹ стани злѣ, или да ѹ ся причини смиртъ отъ того, нѣ само едно зрынце *зобнѣла*, и смиртъ ѹ причинена *лавно* отъ водж тѣ. Тукъ вѣкы, въ вторж тѣ пѣсень, овчарче то не свыри съ мѣднѣ тѣ си свыркж, која тихомъ да говори Драганки вышѣзложены тѣ за кладенче то и за водж тѣ, какъ то въ първаж тѣ пѣсень, нѣ то выка отъ горѣ, разумѣва ся отъ нѣкои